

İlgili Kanun / Madde
4857 S. İşK/46

T.C
YARGITAY
9.HUKUK DAİRESİ

Esas No. 2021/6743
Karar No. 2021/11224
Tarihi: 01.07. 2021

- HAFTA TATİLİ
- HAFTA TATİLİNDE ÇALIŞILDIĞININ TANIKLA KANITLANMASI
- DAVACININ BİR BAŞKA DOSYADA TANIK OLARAK VERMİŞ OLDUĞU İFADENİN TANIK ANLATIMLARIYLA ÖRTÜŞMESİ

ÖZETİ: Davacı hafta tatillerinde çalıştığını ispat amacıyla iki tanık dinletmiş, ikisi de davacının haftanın yedi günü çalıştığını açıklamıştır. Davacı da iş akdinin feshinden sonra tanık olarak beyanda bulunduğu ve Mahkemece iş bu yargılama esnasında hükme esas aldığı İstanbul 3. İş Mahkemesi'nin 2016/166 esas sayılı dosyasında haftada yedi gün çalıştığını açıklamış olup Mahkemece hükme esas alınan davacının tanık olarak beyanı ve iş bu yargılama esnasında dinlenen davacı tanık beyanları dikkate alındığında davacının hafta tatillerinde çalıştığı anlaşılacakla davacının hafta tatili ücret alacağının kabulü gerekirken reddine karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

DAVA: Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen kararın, temyizen incelenmesi taraf vekillerince istenilmekle, temyiz taleplerinin süresinde olduğu anlaşıldı. Dava dosyası için Tetkik Hakimi tarafından düzenlenen rapor dinlendikten sonra dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü:

Y A R G I T A Y K A R A R I

Davacı İsteminin Özeti:

Davacı vekili, davacının davalı işverene ait işyerinde 11.08.2001-02.11.2015 tarihleri arasında ara vermeden garson ve rehber olarak çalıştığını, aylık maaşının

net 5.000,00.-TL olduğunu, bir öğün yemeğin davalı işveren tarafından karşılandığını, 01.07.2002 tarihine kadar davalı işveren tarafından sigortasız çalıştırıldığını, davacının Sosyal Güvenlik Kurumu'na bildirimini 01.07.2002 tarihinde yaptığını, davacının iş akdine davalı işveren tarafından haksız, nedensiz ve bildirimsiz olarak 02.11.2015 tarihinde son verildiğini, kıdem ve ihbar tazminatlarının ödenmediğini, işyerinde sürekli olarak haftanın 7 günü çalıştığını, her gün sabah 09.00-02.00 saatleri arasında çalıştığını, hak kazandığı fazla mesai ücretlerinin ödenmediğini, hak kazandığı hafta tatili ücretlerinin de ödenmediğini, hak kazandığı bayram ve genel tatil günleri ücret alacaklarının da ödenmediğini, çalışmış olduğu süre içerisinde yıllık ücretli izinlerini hiç kullanmadığını, yıllık izin ücretlerinin de ödenmediğini iddia ederek bir kısım işçilik alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davalı Cevabının Özeti:

Davalı vekili, zamanaşımı itirazında bulduklarını, davacının davalı şirket yetkilisine hiç bir haber vermeden 01.11.2015 ile 04.11.2015 tarihleri arasında işe gelmediğini, mazeretsiz ve gerekçesiz olarak gelmemesi sebebiyle İstanbul 37. Noterliğinden 18.11.2015 tarih ve 09763 yevmiye nolu ihtarnamesi ile 4857 sayılı Yasanın 25/11 maddesi gereğince iş sözleşmesinin davalı şirket tarafından 04.11.2015 tarihinde haklı olarak feshedildiğini, 14.01.2009 tarihli davacı tarafından imzalanan ibranamede de görüleceği üzere işten ayrıldığı 13.01.2009 tarihine kadar olan tüm haklarını aldığını görüleceğini, davalı şirketin hissedarı ve yetkilisi olan Muhittin Sabuncu'nun kendisine ait tüm hisselerini yaşadığı sağlık problemleri sebebiyle davalı akrabalarına devrettiğini ve davacının 14.01.2009 tarihine kadar olan hak ve alacaklarını ödediğini ve davacının kendi isteği ile işten ayrıldığını, davacının söz konusu işyerinde daha sonradan 16.02.2009 tarihinde yeniden işbaşı yaptığını ve mazeretsiz olarak işe gelmediği 30.10.2015 tarihine kadar aralıksız olarak çalıştığını, davacı kendi isteği ile işten ayrılmış olmasına rağmen davalı şirket yetkilisinin davacıya 20.11.2015 tarihli ibraname ile 33.233,44.-TL'yi elden haricen davacıya ödediğini, davacının davalıya ait işyerinde asgari ücret ile çalıştığını, davacının davalıya ait işyerinde garson olarak çalıştığını, iş yerinde dini bayramlarda çalışanların 2 gün izin kullandıklarını, tüm çalışanların haftada 1 gün izin kullandıklarını, davacının davalıya ait iş yerinde haftanın sadece 1 günü sabah saat 10.00'da iş başı yapıp saat 17.00'ye kadar çalışıp, 17.00 ile 19.00 saatleri arasında dinlenmeye çıkıp 19.00'da tekrar işe başlayıp saat 22.00'de çalışmasını sonlandırdığını» diğer 5 gün ise saat 17.00'de iş başı yapıp 24.00'e kadar çalıştığını, davalı işyerinde 2 vardiya ile çalışma usulü uygulandığını, davacının davalı şirketten fazla mesai ücret alacağının bulunmadığını savunarak davanın reddini talep etmiştir.

İlk Derece Mahkemesi Kararının Özeti:

İlk Derece Mahkemesince, toplanan kanıtlar ve bilirkişi raporuna dayanılarak yazılı gerekçe ile davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

İstinaf Başvurusu:

İlk Derece Mahkemesinin kararına karşı, davacı ve davalı vekili istinaf başvurusunda bulunmuştur.

Bölge Adliye Mahkemesi Kararının Özeti:

Bölge Adliye Mahkemesince, taraf vekillerinin istinaf başvurularının ayrı ayrı reddine karar verilmiştir.

Temyiz Başvurusu:

Kararı, taraf vekilleri temyiz etmiştir.

Gerekçe:

1-Dosyadaki yazılara toplanan delillerle kararın dayandığı kanuni gerektirici sebeplere göre, davalı vekilinin tüm, davacı vekilinin aşağıdaki bentlerin kapsamı dışındaki temyiz itirazlarının reddine karar vermek gerekmiştir.

2-Davacı dava dilekçesinde hafta tatillerinde çalıştığını ancak ücretinin ödenmediğini iddia etmiş, Mahkemece davacının hafta tatili ücret alacağı haftada altı gün çalıştığı kabul edilerek reddedilmiştir. Davacı hafta tatillerinde çalıştığını ispat amacıyla iki tanık dinletmiş, ikisi de davacının haftanın yedi günü çalıştığını açıklamıştır. Davacı da iş akdinin feshinden sonra tanık olarak beyanda bulunduğu ve Mahkemece iş bu yargılama esnasında hükme esas aldığı İstanbul 3. İş Mahkemesi'nin 2016/166 esas sayılı dosyasında haftada yedi gün çalıştığını açıklamış olup Mahkemece hükme esas alınan davacının tanık olarak beyanı ve iş bu yargılama esnasında dinlenen davacı tanık beyanları dikkate alındığında davacının hafta tatillerinde çalıştığı anlaşılacakla davacının hafta tatili ücret alacağının kabulü gerekirken reddine karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

Sonuç: Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının, yukarıda yazılı sebeplerden dolayı BOZULMASINA, kararın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde ilgililere iadesine, 01/07/2021 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.